

L'acceleració del procés sobiranista després de la mutilació de l'Estatut, que va provocar la primera gran mobilització el 10 de juliol del 2010 i les mobilitzacions posteriors: la gran manifestació de l'11 de setembre del 2012 amb una participació de més d'un milió de persones i la cadena humana de l'any passat, formada per 1.600.000 persones al llarg de 400 Km, i que les seves imatges han donat la volta al món, ens ha portat a una situació històrica.

Estem davant de la Diada prèvia a la consulta anunciada pel 9 de novembre, en que els catalans volem decidir el nostre futur. Aquest 11 de setembre ens hem de tornar a mobilitzar per omplir la V gegantina que es formarà a Barcelona, per demostrar que les nostres aspiracions d'aconseguir un futur millor són ben vives, tot i les contínues proclames que des del govern de l'Estat afirmen que la Constitució no ens ho permet.

La demanda d'un pacte fiscal més just, que corregeixi el continuat dèficit fiscal que patim, va topar amb el cop de porta donat el 2011 pel president Rajoy al President de la Generalitat, i el clam per aconseguir el pacte fiscal es va convertir en una reclamació d'independència a la gran manifestació de la Diada del 2012. Aquest procés de canvi que es viu a Catalunya en aquests darrers anys, s'ha anat forçant per una continuada forma de fer de l'Estat espanyol, que amb les seves decisions sempre perjudica els nostres interessos.

La gent percep que moltes de les retallades que posen en perill les estructures bàsiques del nostre benestar no s'haurien d'aplicar si una part molt important dels recursos recaptats a través dels impostos no s'apliquessin a finançar caríssimes infraestructures arreu de l'Estat, que mai s'amortitzaran, i que en alguns casos ni tant sols s'utilitzen. Entre tant, els projectes que podrien redreçar els dèficits de les nostres infraestructures i que perjudiquen tant el nostre desenvolupament econòmic, i en part també de l'Estat, mai aconseguixen la voluntat política per desencallar-los tot i les reiterades promeses rebudes, sempre incomplertes. És el cas del Corredor Mediterrani, dels accessos ferroviaris del port de Barcelona i Tarragona o el desdoblament de la N-II a les comarques gironines, per exemple.

La gent percep que les moltes lleis que el govern de l'Estat aprova, a part de laminar contínuament la nostra capacitat d'autogovern, ens perjudiquen molt com a país. És el cas de la protestada llei Wert contra el model educatiu català, després de tants anys d'èxit en la seva aplicació; les lleis contra el model de comerç a Catalunya; les lleis en matèria de justícia que arracona el Dret Civil Català; les lleis que preveuen la supressió del Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes, o la inspecció del treball; la pèrdua de la gestió dels nostres Parcs Naturals, o les lleis que retiren moltes de les competències dels Ajuntaments.

Aquesta situació ha portat a haver d'escollir entre dues opcions. Una és la submissió i la renúncia a poder disposar i a poder decidir sobre l'aplicació dels recursos que generem i sobre la nostra forma de vida. L'altra és aconseguir un estat propi, on poder tenir més prosperitat i justícia social, ja que Espanya i la seva estructura administrativa i econòmica són un llast greu tant per al progrés de l'economia i la cultura catalana, com per poder tenir veu pròpia a Europa i al món, ja que l'Estat no defensa els nostres interessos. La proporció de gent que ha anat optant per la segona opció, la de constituir un nou estat, a la qual s'hi va sumar CDC el 2013, ha anat augmentat molt considerablement en els darrers anys, tot i les dificultats que el procés suposa. Aquesta deriva es deu a que l'altra opció, la de seguir depenent en tot de voluntats i interessos externs, ens porta a una creixent situació d'empobriment econòmic, social i cultural.

És per tot això que fem una crida a participar activament als actes programats per aquesta Diada tan especial, tant a Sant Feliu (http://guixols.cat/noticies.html?no_redirect=true) com molt especialment després a la tarda, en contribuir a omplir la V gegantina, per fer saber al món la nostra voluntat de ser i la nostra voluntat d'expressar-nos pacíficament i democràticament el proper 9 de novembre.

Per assegurar la bona organització convé fer la inscripció prèvia a la web <https://araeshora.cat/ca/>. L'èxit de participació ens legitimarà encara més a fer la consulta.

EXECUTIU LOCAL C.D.C. SANT FELIU

ACONTEIXEMENT AL SURÍS

Aquesta setmana el dia 25 d'agost, la resident Leonor Payró i Mas va celebrar els seus 100 anys al voltant de tots els usuaris i la seva família.

Un aconeteixement tant per l'aniversari com per la personalitat de la festejada, amb una paciència de Job, una tolerància quasi infinita, tot li està bé, amb bondat i somriure sempre present. És un motiu d'orgull per al Centre i d'admiració per a tots els usuaris.

Jo mateix, que menjo a la mateixa taula del menjador, admiro el seny que té en dissimular-se el menjar. Menja de tot i pastilles només dues, totes dues al matí, tot i que des de fa 80 anys viu amb un sol ronyó. És totalment autònoma, sense ajuda de cap bastó. La conversa li surt quan li parlo d'Agullana i les seves fonts. Ella diu que era de ca la Ganxona, ja que la seva mare, Rosa Mas, era de Sant Feliu. Encara se'n recorda que vivia al carrer de la República, avui amb un altre nom, però tot-hom sap on és el carrer de la República a Agullana. Pinta dibuixos amb molta sensibilitat quan li ve bé. No rondina mai i no es queixa mai, en fi, una companya ideal i modèlica en el seu comportament.

La delegada de la Generalitat li va imposar una medalla, que en el dors posava "100 anys de vida" i l'alcalde de Sant Feliu li regalà un ram de flors.

FRANCESC SOLER LLADÓ

ANSON RECONeix QUE L'ESTAT ESTÀ FENT XANTATGE A ARTUR MAS

El 18 de setembre, ESCÒCIA celebrarà un referèndum per decidir si vol ser un estat independent o si vol continuar integrat al Regne Unit. Tant si guanya el Sí com el No, Europa ja no serà igual després del 18-S i el govern espanyol quedarà en evidència davant de tot el món

per impedir als catalans el que han fet els escocesos amb plena normalitat. A més, Brussel·les haurà d'acceptar que, en ple segle XXI, l'exemple escocès és la manera com en democràcia es resolen els contenciosos sobre la sobirania. A Espanya, el president Rajoy no autoritzarà mai el nostre referèndum. Ni ho vol fer, ni ho pot fer. En realitat ni que volgués i pogués no li ho permetrien. Qui? En primer lloc hi estan en contra els poders que configuren l'Estat: els democràtics i els fàctics, seguim amb els grans partits i els grups de pressió, les oligarquies que potinegen els diners públics a través del BOE, la santa conferència episcopal, les elits caciquistes i els grans líders d'opinió de diaris, ràdios i televisions espanyoles, els comandaments militars amb el rei incorporat, els membres del Constitucional amb afició als toros o sense, els bancs omnipotents rescatats de les hipoteques i les preferents, Manos Limpias, etc.

Ja fa dies que diversos articulistes de la caverna van dient-li a MAS que "ojito". Luis María Anson a El Mundo, reconeix que l'Estat està fent xantatge a Artur Mas. Diu que: "alguns dels més sagaços agents espanyols" investiguen l'activitat de MAS i segueix "El presidente puede arrugarse... si no lo hace se enfrentará, tal vez en las próximas semanas a un escándalo de mayúsculas proporcionales. AR-TURO MAS lo sabe". La maquinària de l'Estat treballa a fons en una guerra en que tot s'hi val. No poden matar físicament el president, no en volen fer un màrtir. Saben que si ho fan, perdran.

Així són les coses, president, potser és l'hora de fer el pas, de saltar-se una legalitat il·legítima. Val més la presó que la infàmia.

Catalunya ha pogut anar endavant quan ha sabut trencar la legalitat vigent. Tal com diu, Pius Pujades: els nostres presidents se n'han sortit quan han assumit que podien anar a la presó: Macià va anar a la presó. Companys i Pujol, també. Maragall no va tenir temps...

JOSEP VIADER SERRA

La secció local de Sant Feliu de Guixols va escollir en assemblea Jordi Vilà com a alcaldable d'Esquerra Republicana de Catalunya a les properes eleccions municipals de 2015.

Vilà és l'aposta d'ERC Guixols en aquest moment clau pel nostre país. És una persona ben qualificada i amb gran experiència municipal -és regidor de l'ajuntament des de 2003-. L'assemblea va tornar a dipositar la confiança en Vilà ja que ha fet una gran tasca durant tots aquests anys com a regidor.

Vilà va explicar que el nostre és 'un projecte renovat i una nova manera de fer política al municipi. Un projecte transversal i integrador, on hi té cabuda i és obert a tot-hom'. 'Volem construir una alternativa capaça de plantejar bé els pro-

JORDI VILÀ, ESCOLLIT CAP DE LLISTA D'ERC GUÍXOLS

blemes i plantejar solucions i volem regenerar la política municipal de Sant Feliu de Guixols'.

El pla de treball de cara a les municipals és 'explicar el nostre projecte als habitants de Sant Feliu de Guixols, sumar totes aquelles persones que vulguin participar en la construcció del Sant Feliu del futur, donar suport i recollir les necessitats, inquietuds i propostes de les persones, associacions i empreses, així com treballar i fer propostes realistes en cada àmbit i sector'. 'També treballarem des de la política municipal a la construcció nacional del nostre país'. [/www.esquerra.cat/guixols](http://www.esquerra.cat/guixols).

FE D'ERRADES

A la fotografia de la pàgina central que acompanyava la notícia de la donació de Lluís Esteve, es deia que era el segon assegut a la drete, quan realment havia de dir el primer.

(Passa a la pàg. 8)